

BIDDEN VOOR VREDE

Een oecumenisch initiatief van de Oud-Katholieke parochie Arnhem-Nijmegen

WAT IS VREDE ANNO 2026?

Transcriptie:

DRAAG VRUCHT

Maar de vrucht van de Geest is liefde,
Vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid
en goedheid, geloof en zachtmoedigheid
en zelfbeheersing.
(Galaten 5:22-23)

Overweging

Wat is vrede anno 2026?

Paulus schrijft zijn woorden niet vanuit een vredige wereld. Ook zijn tijd kent machtsstrijd, ongelijkheid, onderdrukking, religieuze conflicten en geweld. En toch noemt hij vrede een vrucht van de Geest.
Dat woord 'vrucht' raakt mij.

BIDDEN VOOR VREDE

Een oecumenisch initiatief van de Oud-Katholieke parochie Arnhem-Nijmegen

Een vrucht kun je niet afdwingen. Zij groeit wanneer zij gevoed wordt, wanneer er licht is, aandacht, geduld en goede grond. Misschien geldt dat ook voor vrede.

Als wij met God en elkaar oprecht verbonden blijven, kan iets in ons gaan groeien: liefde, vreugde en vrede. Maar ook geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.

Want hoe bewaren wij vrede in ons hart wanneer de wereld ons voortdurend uitnodigt partij te kiezen? Wanneer sociale media ons bestoken met verontwaardiging, angst en vijandbeelden?

Wanneer maatschappelijke en politieke tegenstellingen steeds harder worden en oorlog opnieuw angstwekkend dichtbij lijkt?

Jezus spreekt over een vrede die anders is dan de vrede van de wereld. Wereldvrede wordt vaak gedacht in termen van verdragen, grenzen, veiligheid en machtsevenwicht. Dat is belangrijk. Maar de vrede van Jezus begint nog ergens anders: in het menselijke hart en in onze verhouding tot de ander.

Daar wordt vrede heel concreet.

Kan ik luisteren naar iemand met wie ik het hartgrondig oneens ben?

Kan ik weigeren de ander tot vijand te maken? Kan ik mijn oordeel uitstellen?

Kan ik zachtmoedig blijven wanneer ik word aangevallen?

Kan ik, zoals Jezus ons voorhoudt, de andere wang toekeren — niet uit zwakte, maar omdat ik weiger haat met haat te beantwoorden?

Dat vraagt oefening. Geduld, mededogen en compassie ontstaan niet vanzelf.

Ook dichtbij huis ligt een opdracht. Veel mensen proberen in een uitputtende ratrace hun hoofd boven water te houden. Jongeren zoeken naar betekenis in een wereld vol onzekerheid. Generaties lijken elkaar soms niet meer te verstaan. Misschien bereiken wij hen niet door harder uit te

BIDDEN VOOR VREDE

Een oecumenisch initiatief van de Oud-Katholieke parochie Arnhem-Nijmegen

leggen wat zij zouden moeten geloven, maar door iets van dat geloof zichtbaar te leven.

Door te luisteren. Gastvrij te zijn. Eenzaamheid te zien. Niet onmiddellijk te oordelen. Door naast iemand te gaan staan. Misschien wordt dáár juist iets zichtbaar van het Rijk van God.

En misschien ligt daar ook een antwoord op de vraag of christelijke vrede ánders is dan vrede voor een niet-christen. Persoonlijk denk ik van niet.

Vrede is overstijgend en universeel.

Ze behoort niemand exclusief toe. Alle mensen zijn geroepen om dragers van innerlijke vrede te zijn.

Voor een christen heeft vrede een Bron en een Naam: Gods Liefde voor Zijn hele schepping. Wij proberen haar niet alleen zelf te maken; wij mogen haar ook ontvangen als we ons daarvoor als instrument openstellen; zoals Franciscus van Assisi dit leefde :

Gebed

Heer, maak mij tot instrument van uw vrede.

Laat mij liefde brengen waar haat is,

Eenheid waar mensen verdeeld zijn,

Vergiffenis waar mensen elkaar kwetsen.

Laat mij hoop brengen waar wanhoop is,

Geloof waar twijfel is,

Licht waar duisternis is

En vreugde waar verdriet woont.

Heer, laat mij niet zozeer zoeken

Om getroost te worden, maar om te troosten;

Om begrepen te worden, maar om te begrijpen;

Om bemind te worden, maar om te beminnen.

Want door te geven ontvangen wij,

Door te vergeven worden wij vergeven,

En door te sterven worden wij geboren

Tot het eeuwige leven.

Amen

BIDDEN VOOR VREDE

Een oecumenisch initiatief van de Oud-Katholieke parochie Arnhem-Nijmegen

Tot slot

“Maar de vrucht van de Geest is liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.”

Vrede begint niet pas wanneer wereldleiders hun wapens neerleggen. Zij kan vandaag beginnen: in mijn hart, aan mijn tafel, in mijn werk, in mijn buurt, in de manier waarop ik spreek over iemand die anders denkt dan ik. Tachtig jaar na de Tweede Wereldoorlog weten wij opnieuw hoe kwetsbaar vrede is. Juist daarom raakt Paulus' beeld mij: vrede moet worden verzorgd als een vrucht.

Misschien is dat nog wel onze belangrijkste opdracht van Vrede: *Draag vrucht!*

Wéés Vrede en geef haar dóór; in je basis grondhouding van je christen zijn.

Jos de Vries-Spaans

gepensioneerd Sociaal Psychiatisch

Verpleegkundige, gemeentelid en Kerkbestuurslid

OKK St Willibrord parochie Arnhem